

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

megjelenik félévenként

2008. november

VI. évfolyam 2. szám

10 ÉVES A PUSKÁS TIVADAR HÍRADÓ BAJTÁRSI EGYESÜLET

A közép-európai haderő csökkentési tárgyalások eredményei ismeretében a híradók körében sűrűn felvetődött kérdések megoldásaként 1998 őszén 29 „alapító atya” a MH Budapesti Nyugállományúak Klubja híradó tagozatának alapjaira és tapasztalatára támaszkodva létrehozta a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet.

Az alapítókat az a nemes célkitűzés vezette, hogy Puskás Tivadar a nagy magyar feltaláló és hazafi szellemi hagyatékára építve olyan bajtársi közösséget hozzon létre, amely megőrzi, és az utókorra örökíti a hét évtizedes múlta visszatekintő egyetemes híradó szolgálat hagyományait. Ennek keretében erősítse tagjainak bajtársi együvé tartozását, tartson lépést a kommunikációtechnika kozmikus sebességű fejlődésével, vállaljon részt az információs társadalomnak a kommunikációval (hírközléssel) szemben támasztott követelményeinek megoldásában.

Célunk az, hogy az Egyesület tagsága – a magyar nemzet történelmének elkötelezett ápolójaként – vegyen részt a jövő ifjú kommunikációs (távközlési) szakembereinek hazafias – honvédelmi felkészítésében. Egyesületünk az elmúlt évtizedben kitűzött céljait megvalósította, rendezvényei a történelmi és szakmai hagyományok ápolását, a tagság pihenését, műveltségének gyarapítását, kultúrált szórakozását szolgálták.

Egyesületünk sikerrel szólította meg a honvédelem, rendvédelem és katasztrófavédelem hivatásos és nyugállományú tábormkait, tisztjeit, tiszthelyetteseit, közalkalmazottait, valamint a híradástechnikai ipar és kommunikációs szolgáltatók neves szakembereinek népes csoportját. Ezt egyre növekvő tagságunk összetételének adatai híven reprezentálják.

Nagy eredményünknek tartjuk ismertségünk és elismertségünk egyre növekvő szintjét, a Puskás Tivadar Távközlési Technikummal szoros, hatékony és korrekt együttműködésünket, továbbá annak a becses emlékszázlónak elnyerését, amelyet Budapest XVIII. kerületének (Pestszentlőrinc, Pestszentimre) önkormányzata adományozott Egyesületünk számára.

Egyesületünk elnöksége úgy ítéli meg, hogy 10 éves Egyesületünk eredményei az alapítók célkitűzéseinek maradéktalanul megfeleltek.

Az elnökség nevében tisztelettel és megbecsüléssel köszöntöm 10 éves Egyesületünk tagságát, köszönöm hatékony, lelkiismeretes társadalmi munkáját, anyagi támogatását, az Egyesülethez kötődő hűségét.

Egyesületünk jövőjébe vetett bizalom jegyében – elnökségünk nevében – kívánok tagságunk egészének további eredményes munkát, jó erőt-, egészséget.

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnök*

2008. október 7-én kilencedik alkalommal rendezték meg a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem dísztermében, a Kommunikáció 2008 tudományos konferenciát.

Az elhangzott előadások megkísérelték összefoglalni az elmúlt egy év gyorsuló tudományos-technikai fejlődésének főbb eredményeit, a makro- és mikrogazdaságra gyakorolt hatásait. Az előadók kiemelten foglalkoztak a távközlési, informatikai és médiaipar konvergenciájával, melyek eddig nem ismert, új

lehetőségeket és megoldásokat kínálnak a professzionális és magáncélú felhasználóknak. Megkülönböztetett esett szó a felhasználók felkészítésének feladatairól és a lehetséges megoldásairól is. Az előadásokat jól egészítették ki a vállalkozások helyben telepített eszközei és azok színvonalas bemutatói. Egyesületünk tagjai közül tíz fő tudott részt venni a konferencián. Köszönjük a ZMNE Híradó Tanszékének a meghívást. 2009-ben, a 10. konferenciához Egyesületünk is hatékonyan kíván hozzájárulni.

Felker Lajos nyá. ezredes

A HÍRADÓ SZOLGÁLAT TÖRTÉNETE VELÜNK ÉL... VISSZAEMLEKEZÉSEK III. RÉSZ

Dr. Gurzóy Emil ezredes bajtárs, polihisztor parancsnokunk leváltása a 43. ö. híradó ezred éléről, mélyen megrázta a személyi állományt. Különösen a tisztai állomány tudta nehezen feldolgozni az ezred parancsnokával történt eseményeket.

Gurzóy ezredest kiemelkedő képességű, követelménytámasztó, emberséges, háborút megjárt parancsnoknak ismerték, aki mindenkor kiállt a beosztottjaiért. (Megjegyezni kívánom, hogy a hadseregből történt távozását követően az ötvenes évek közepén, mint a Nógrád megyei Nőtincs körorvosát „a Magyar Népköztársaság Kiváló Orvosa” címmel tüntették ki.)

Móricz Ferencet – aki munkakádereként került a hadseregbe – már korábban is ismertem lévén mindketten pécsi származásúak voltunk, így, iskolai sportversenyeken többször találkoztunk. Iskoláit befejezve Feri a Pécsi Szénbányánál üzemlakatosként helyezkedett el, ahol egy bányarobbantás következtében beszédkárosodást szenvedett, ami egész életében végigkísérte.

Az ezred átvétele a HM által kijelölt bizottság közreműködésével rendben megtörtént. Az ezred a bizottság írásos véleménye szerint megfelelt az akkori követelményeknek, jó tisztai, tiszthelyettesi állománnyal és kiképzett legénységgel rendelkezett.

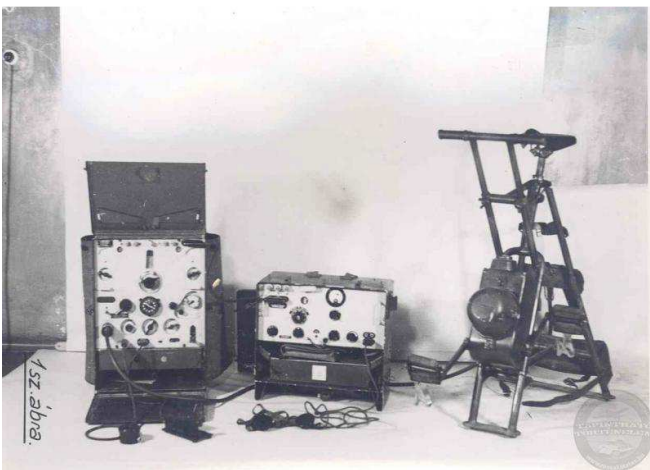
A parancsnoki teendő átvétele előtt az új parancsnok engem kért fel részletes tájékoztatásra, illetve a felmerülő kérdésekre adandó válasz megfogalmazására, ami örömmel megtettem.

Ferivel a közös munka, az együttműködés hosszú távon is kifogástalanul működött. Számtalan HM szemle, törzsvezetési és csapatgyakorlat, híradó versenyek, az 56-os forradalmi események bizonyították az ezred összekovácsoltságát. Kettőnk viszonya olyan baráti- bajtársi kapcsolattá ötvöződött, amely évtizedeken át Feri haláláig tartott.

Jó mindezekre visszaemlékezni.

Feri a köztünk lévő testmagasság különbségére célozva – „a törpe” becenevet, adta nekem, amit mindig kellő kedélyességgel használt. Őszinte, jó kedélyű, segítőkész, emberséges parancsnok volt, aki az embereket érintő döntések előtt mindig kérte a véleményemet.

A 43. ö. híradó ezreddel kapcsolatos viszonyom úgy alakult, hogy gyakori áthelyezések,

R-7 adó-vevő mobil állomás

Az ezredparancsnok távozását követően vártuk az új parancsnok megérkezését. Rövid időn belül az ezred központászlóalj parancsnokát Móricz Ferenc őrnagy bajtársat nevezték ki ezredparancsnoknak és 1954-ben alezredessé léptették elő.

vezényléseket követően szinte mindig visszakerültem az anyaezredhez.

A parancsnokváltást követően – már őrnagyként számomra lakást utaltak ki a XIII. kerületi Béke úti élmunkás házakban, így Pécsről a fővárosba költöztem, megszüntetve nejem pécsi városházi munkaviszonyát, amit csak 10 évi kényszerű szünet után tudott helyreállítani a Honvédségnél.

Amikor a vezetés elhatározta a híradó tartalékos tanfolyam felállítását engem terveztek parancsnokául. Megköszönve a bizalmat, jelentettem, hogy a parancsnokváltás időszakában az új parancsnokot kellene segítenem, amit megértettek, de elképzelésükhöz ragaszkodtak. A tanfolyam befejezésével átvettem az ezred törzsfőnöki teendőket.

Az akkori időket a voluntarista haderőfejlesztés jellemezte. Ezredünk többször hozott létre olyan kereteket, amelyek új híradó szervezetek megalakítására. Így került sor a 32. ö. híradó ezred Vácott történő létrehozására, amelynek keretébe kerültem. Az ezred parancsnoka Fazekas János őrnagy bajtárs rövid parancsnoki tevékenysége fegyelmi ügy miatt véget ért és engem neveztek ki az ezred parancsnokának, míg Mágler István őrnagy bajtárs került az ezred törzsfőnöki beosztásba kinevezésre, Kovács László főhadnagy bajtárs – ma nyugállományú ezredes – a törzsfőnök helyettese lett. A szolgálat érdekeit szem előtt tartva családommal elfoglalta Vácott a Március 15- utcai lakást. Közben Vác helyőrségének parancsnoki tisztére is kineveztek, ahol komoly kapcsolatot építettem ki a közigazgatási és társadalmi szervezetekkel, ami pozitívan hatott a személyi állomány szükségleteinek kielégítésére.

1954-ben a vezetés elhatározta a 32. ö. híradó ezred felszámolását, visszakerültem Budapestre a 43. ö. híradó ezred parancsnok helyettesi beosztásba. Ezúttal annyi változás történt életemben, hogy Vácra utaztam naponta szolgálati helyemre. Ismét Móricz Ferivel és tiszti állománnyal dogozhattam, és ennek örültem.

Nem sokáig örülhettem a 43. híradó ezrednek, mivel 1954-ben egy szomorú közúti balesetben életét vesztett Sasvári László százados bajtárs a váci állomáshelyű Híradó Kiképző Központ parancsnoka. Mivel még mindig váci lakos voltam a vezetés engem nevezett ki parancsnoknak a központ élére. A parancsnoki beosztást a kiképző központ 1955 évi felszámolásáig töltöttem be.

Itt jegyzem meg, hogy a Híradó Tartalékos Tiszti Tanfolyamon, a 32. ö. híradó ezrednél, a Híradó Kiképző Központnál történt eseményekről részletesen beszámoltam 2006-ban kiadott *Életem emlékei* c. könyvemben.

1955-ben visszatértem a 43. ö. híradó ezred parancsnokhelyettesi beosztásába, amit folyamatosan 1959-ig töltöttem be. Ismét naponta utaztam Vácra Budapestre. Az ezrednél a megszokott jó közösségi szellem fogadott. A személyi állományt jól ismertem, örültem az ezred eredményeinek.

1956 januárjában Óbudán a Szentendrei út 5. sz. alatt lakást utaltak ki számomra, így nejem a közelben lévő társadalmi szervezetnél kapott 4 órás gépírói állást.

Az 1956. évi szervezeti változások személyemet is érintették. Megszüntették a parancsnok helyettesi beosztást. Ekkor Molnár János alezredes bajtárs az akkori OLP híradófőnöke ajánlott számomra híradófőnöki beosztást a szolnoki Kilián György Repülő Hajózó Tiszti Iskola állományában, amelyet előzetesen elfogadtam.

Mivel az 1956-os forradalmi eseményeket követő változások során az ezredparancsnok helyettesi beosztás megmaradt a korábbi ajánlatot megköszönve nem fogadtam el.

Vezetékes csatlakozó doboz

Az 1956-os forradalommal kapcsolatban néhány fontosabb eseményt megemlítek.

Az ezred számára október 23-án rendeltek el riadót. A kapott parancs szerint fegyverrel – lőszer nélkül rendelték ki a Magyar Rádió székházához. Éjfél táján, amikor lövések dördültek, és gépkocsik égtek az ezredet visszavonták és együtttartásra utasították a Petőfi laktanyában. Sajnos már a rádiónál elvesztettük Borgula András tizedest, akit később posztumusz alhadnaggyá léptettek elő.

Ez időben az ezred feladatát a Vezérkar a laktanya védelmében, a fegyverzet és a híradó eszközök megőrzésében és a járőrözés kerületi kiterjesztésében határozta meg. Karhatalmi feladatokat az ezred a Vácra történő helyőrségváltás előkészítése, az anyagok összegyűjtése miatt nem kapott. Megszerveztük a Daróczi úti Híradó Szertár őrzését. A hónap közepén a 2 heti illetménnyel

tartalékállományba kerültek, akik nem írták alá a Tiszti Nyilatkozatot.

A hadsereg újjászervezése során az ezred 1957 elején Vácott szerveződött meg a híradó laktanyába, ahonnan 1963-ban Székesfehérvárra került.

Vácott főfeladatként az ezred konszolidált állapotának megteremtését, a híradó- és gépjárműtechnikai eszközök üzemképes állapotba helyezését, a személyi állomány stabilizálását tekintették.

A városban Gottlieb Emil százados bajtárs által vezetett karhatalom sokat tett a szilárd közbiztonság megteremtéséért és fenntartásáért.

Nagy gondot fordítottunk a híradó szakkiképzésre és a harcászati feladatok begyakorlására, a mozgósítási feladatok előkészítésére.

Erre irányuló erőfeszítéseinket igazolta, hogy az ezred elnyerte az „elenjáró ezred” kitüntető címet.

Az ezred egyre több jól képzett, akadémiát végzett fiatal tisztet kapott, akik jól megállták helyüket beosztásukban. Közülük került ki a Híradó Szolgálat későbbi vezető állománya. Az ötvenes évek második felében az ezredparancsnokkal arra számítottunk, hogy beosztásainkat át kell adnunk a fiatalabb generációnak. Ez 1959 őszén bekövetkezett.

Móricz Ferenc alezredes bajtársat – 8 évi ezredparancsnoki múlttal – kinevezték a budapesti Híradó Szertár parancsnokává, ahol a mozgó hírközpont elemek tervezése és gyártása területén végzett kiemelkedő munkát. Az ezred új parancsnokává Forró Lajos őrnagyot nevezték ki, aki 3 év múlva adta át a parancsnoki beosztást Vas József őrnagynak, aki 13 év után ezredesként került magasabb beosztásba.

Az ötvenes évek első felében adminisztratív úton felszámolt hivatásos tiszthelyettes képzés elsorvasztásának káros hatását felismerve, a vezetés e képzés intézményes visszaállítását határozta el.

Ennek megfelelően létrehozta a Központi Tiszthelyettesi Iskolát, amelynek híradó tanszékére neveztek ki tanszékvezetőnek, majd a MN. Központi Harcálláspontjának főtisztjeként 1974-ben vonultam nyugállományba.

Az ezred mindig közel állt szívemhez. Munkájával méltán érdemelte ki a közbeszédben oly gyakran elhangzó kitüntető kifejezést. „a híradó szolgálat zászlóshajója”.

Az ezrednél a közel 60 éves fennállása alatt életre szóló barátságok születtek. Őszinte megbecsüléssel emlékezem mindazokra, akikkel együtt az ezrednél szolgáltam, tábormokokra, tisztekre, tiszthelyettesekre, honvédekre és polgári alkalmazottakra.

Ennyiben kívántam összefoglalni ennek a nagyszerű ezrednek 1959-ig tartó történetét. Az ezt követő időszak történetének összefoglalása fiatalabb krónikásokat igényel.

Az ezred megalakulásának 60. évfordulója 2009. március 15-én lesz, néhány nappal 90. születésnapom előtt. Ha megérem – társaimmal együtt – büszke résztvevője leszek az ünnepségnek, amelyet dr. Révész Gyula mk. ezredes bajtárs készít elő azzal a felemelő lelkesedéssel és szakértelemmel, mint ahogy a „43. híradó ezred Baráti Kör” ez évi összejövetelét megszervezte és levezette.

E baráti kör kapcsán folytonossá válik az a kapcsolat, amely az ezrednél szolgáló és szolgált bajtársainkat az örömteli és tragikus események, történetek, anekdoták színes fonalával lélekben egész életre összeköti. A 43. ö. híradó ezred beírta nevét a magyar katonai híradás történetének lapjaira.

*Szepezdi Dezső nyá. ezredes
a PTHBE tiszteletbeli elnöke*

EGY TISZTI ISKOLÁS 1956-BAN

Kiadványunk egyik célja az is, hogy a Híradó Szolgálattal kapcsolatos eseményeket, emlékeket összegyűjtsük és publikáljuk. Bár a közelmúltban a Forradalomnak már az 52. évfordulóját ünnepeltük a személyes jelenlétre alapozott írás megjelentetése a Szolgálat története szempontjából fontos.

Hetvenes nyugdíjas vagyok. Pördeföldén születtem 1935-ben. Középsiskolát Nagykanizsán végeztem. A gimnázium után egy évig dolgoztam, majd felvettek a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskolára. Még tiszti iskolás voltam, amikor mindaz megtörtént, ami a Kossuth téren történt. Részt vevője voltam az eseményeknek.

Véleményem szerint már Rajk László újratemetésénél voltak előjelei. Politikai

oktatásunkon is tettek említést az emberek körében tapasztalható elégedetlenségekről. Ennek megfelelően harcászati kiképzésen a belső karhatalmi tevékenységgel összefüggő tömegoszlatastról is kaptunk kiképzést. Közben az iskola Szentendrére költözött, ahol az oktatás zavartalanul folyt tovább, míg el nem következett október 23. Aznap Gerő Ernő beszédét hallgattuk a Kossuth rádióban. Ez 20 órakor kezdődött. 20.13-kor

kaptunk riasztást, de akkor még nem tudtuk miért. Gyakorlatra gondoltunk, de nagy futkosás, tanácsstalanság volt észlelhető a tisztek körében is. Hamarosan megéreztek, hogy most többről van szó. És csakugyan a személyi fegyvereken kívül rajonként golyószórót és könnyű géppuskákat kaptunk. Hosszas várakozás után a riadót lefűjták, de a körletben teljes felszereléssel készenlében kellett várakoznunk. Aztán megint riasztottak bennünket, és máris megkaptuk a kivonulási parancsot. A 20-25 gépkocsiból álló oszlop, Budapest felé vette az irányt.

A Margit híd budai hídfőjénél tömegbe keveredtünk. Nemzeti karszalagos emberek megállítottak bennünket, velük tárgyalt a Pobjedában ülő iskolaparancsnokunk. Közben a teherautóinkra sokan felkapaszkodtak, hogy elvegyék fegyvereinket. Nem tehattünk mást puskatussal védekezünk. És a zűrzavarban egyszer csak valaki elkiáltotta magát: „Engedjétek át őket! Ők velünk vannak!” Így tovább haladhattunk a Margit- hídon át, Pest felé.

Öten az Akadémia utcai Építésügyi Minisztérium védelmére kaptunk parancsot, mondván: az objektumot nekünk minden eszközzel meg kell védenünk. Elfoglaltuk őrhelyünket. A bejárat melletti gépkocsivezetői várakozó és büfészobából nyomon követhettük az eseményeket. Ebben egy fadobozos néprádió is segített. Négy napig ez volt a szálláshelyünk. Alföldi sós szalonna és kenyér volt az elemőzsiánk.

Másnap parancsot kaptunk, hogy járőrözéssel, igazoltatással, motozással próbáljuk kiszűrni az emberek közül a fegyvert, lőszert, szállítókat. A Kossuth-tér környékén járőröztünk, és sokszor nevetve igazoltattuk a lányokat azzal, hogy motozásra szóló engedélyünk van. Ám fegyvert, lőszert soha senkinél sem találtunk. *A Margit-híd Pesti hídfőjén egy személyautó a katonai jelzésre nem állt meg, mire az örökdő katona kilötte a Volga hátsó kerekét. A kocsiából kiszálló személy, igazolta magát: nem volt más, mint a budapesti rendőrfőkapitány.*

Később ezt a társunkat az Országház védelmére osztották be, és ott újra találkozott a főkapitánnyal, aki őt felismerve, utólag is megdicsérte helytállásáért.

Akkor már sokan voltak az utcán, de velünk mindenki barátságosan viselkedett. Aztán egyszer csak rövid géppisztolysorozatok hangzottak fel, az emberek a kapualjakba ugrottak. A téren páran a földön maradtak a lövések következtében. Rövidesen az emberek megint kezdtek kimerészkedni a térre, az utcára. Aztán megismétlődött az eset: sorozatok után futás, majd megint halottak a földön.

A második eset után, mi bementünk az Építésügyi Minisztériumba, nem folytattuk a járőrözést. Elegünk

lett belőle, mert tapasztaltuk itt már komoly fegyveres csata zajlik.

A rádiókból értesültünk arról, mi történt a Magyar Rádiónál. Meg arról is, hogy mi tisztí iskolások a felkelők szemében ellenségek vagyunk, ha elkapnak bennünket, kivégeznek. Ezért az épület védelmét megerősítették. Kaptunk hat sorkatona folyami flottillást. Lezártuk a bejárati ajtót azzal, hogy oda senkit be nem engedünk. A golyószórót a feljáró lépcsőhöz helyeztük, hogy majd onnan lövünk. A másik oldalon két láda kézigránátot helyeztünk el. Azt mondtuk, az életünket nem adjuk ellenállás nélkül. Az épületben munka nem folyt, csupán egyetlen osztályvezető ragadt ott. A kíváncsiság vezethette arra, hogy kinézzen az első emeleti sarokablakon. Szerencsétlenségére, mert lövés érte, meghalt. Mi, akik a földszinten teljesítettünk szolgálatot, még az emeletre sem mentünk fel.

Aztán az egyik napon meg kellett szegni korábbi elhatározásunkat, mert nagyobb lövöldözés után egy fegyvertelen szovjet katona kért bebocsátást. Vagy háromnapig ott tartózkodás után a hátsó ajtón tudott visszakerülni az övéihez. Vele beszélgettem ezen időszak alatt, mert tudtam oroszul. Elmondta Kijev mellett, lakik családjával, két kiskorú gyermekével, és a munkahelyéről riadóztatva jutott Budapestre. Igaz az állítás, melyet a Szabad Európa Rádió mondott a szovjetek nem tudták melyik országban vannak. A Szuezi válság is akkoriban zajlott, ezért ők azt gondolták, bevetésük ott történik. Elmesélte, hogyan került ilyen helyzetbe.

A városban portyázó szovjet harckocsi nagy tüntető tömegbe keveredett. Nem akarván a tömegbe hajtani, a parancsnok azt mondta magyarok, veletek vagyunk. Erre a jelenlévők azt mondták, akkor menjünk együtt az Országház elfoglalására.

Így a harckocsi most már civil felkelőkkel telerakva megindult a Parlament felé. Mikor tüztávolságra értek, a parancsnok parancsot adott az Országház védőinek a harckocsit elfoglaló tömeg eltávolítására. A védők zárótűzet nyitottak, a tömeg ész nélkül menekült, sok-sok halottat és sebesültet hagyva a helyszínen. E harckocsi tetején volt az a kiskatona is, akit beengedtünk.

Az Akadémia utca túloldalán, épp velünk szemben egy női holttest feküdt a járdán, egy férfi holtteste pedig a kandelábernek támaszkodott. Minden reggel ezeket láttuk, amint a köd felszállt és kinéztünk az ablakon. A szanaszét heverő halottakat a velünk lévő matrózok rakták kétkerekű kordéra. Az Országház déli oldalán gyűjtötték össze, és szortírozták őket. Külön a katonákat, rendőröket, férfiakat, nőket, gyerekeket. Az őrzött épületből próbáltam megszámolni őket, kétszáznál is többen lehettek.

Pénteken, a fegyvernyugvás idején civilek jöttek, keresték hozzátartozóikat, ehhez elég nagy tömeg gyűlt össze. Másnap már munkanapot hirdettek, és parancsot kaptunk, hogy mindenkit igazoltassunk, csak az engedéllyel rendelkezőket engedjük be az épületbe. Ehhez segítségként a portás bácsit kaptuk. Jöttek is a dolgozók, aztán kisebb fennakadás is keletkezett, amikor a portás bácsi nagy hajlongások közepette egy urat engedett volna be. Kiderült, ő volt a miniszter. A fegyvernyugvás után folytatódott a csetepaté, de már csendesebben. Nagy csatározások csak a Kossuth téren a pécsi határőrök (zöld ÁVH) érkezésekor voltak. Ugyanis őket rendelték fel az Országház védelmének megerősítésére. Az intézkedést nem közölték az Országház védelmét ellátó szovjet parancsnokkal, ezért a szovjetek zárótüzet zúdítottak az érkezőkre. Ott is mindenki menekült, ki merre tudott. Így került három sorkatona a minisztérium kapujába, bebocsátást kérve. Ezt megtagadni nem lehetett, beengedtük őket. A három katona egyike tüdőlövést kapott, a másik comblövést, a harmadik a lábfejét lőtték szét. A sebesülteket végül a hátsó ajtón át, mentő szállította el. Az eset szörnyen megviselt.

November 3-án kaptuk a parancsot, hogy kivonnak minket a szolgálatból, és pihenni visznek. Délután három óra körül gépkocsiba pakoltak bennünket. Szentendrére késő este, sötétben érkeztünk meg. A körletbe érve azt tapasztaltuk, a laktanyánkat teljesen kifosztották, személyes holmikat elvittek. Másnapra állománygyűlést hívtak össze a laktanya tornatermébe. A zsúfolásig megtelt teremben a Forradalmi Katonatanács megválasztása volt a cél. Amikor a választás megtörtént, felvetődött mi legyen velünk. Csatlakozunk a Maléter hadsereghez, vagy maradjunk semlegesek, vagy segítsünk a szovjet hadsereget a rend helyreállításában? A szavazás során egyik verzió sem kapott elfogadható többséget, ezért végül az iskola feloszlásában döntöttünk.

Ezzel az aktussal a Zalka Máté Híradó és Műszaki Iskola megszűnt. Összepakoltunk, és mindenki ment, amerre látott.

*Berta János
Gellénháza*

AZ ARADI VÉRTANÚK

Az aradi vértanúkra emlékezve Egyesületünk a Puskás Tivadar Távközlési Technikummal együtt ismét meglátogatta Aradon a hősi emlékművet. A szabadságharc leverése utáni dermesztő állapotok idején keletkezett ez a németnyelvű mondás, szavaik

kezdőbetűiből összeállítható a tizenhárom vértanú neve. A mondás fordítása: Magyarország ne felejtse el halottaidat bosszúállóként élnek ők.

Pannonia vergiss deine Tode nicht, als Kläger leben Sie.

Arad, 2008. október 6.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.

Amaczi Viktor nyá. mk. alezredes

HÍRADÓ SZAKMAI KONFERENCIA A ZMNE-EN

Kilencedik alkalommal hívta össze a ZMNE Bolyai János Katonai Műszaki Kar Híradó tanszéke a híradó szakma képviselőit a Kommunikáció nemzetközi szakmai tudományos konferenciára, amelyet a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesülettel közösen szerveztek október 7-én.

A konferencia szervezői célul tűzték ki, hogy elemezzék a védelmi infokommunikáció helyzetét, vizsgálják a távközlés-hírközlés fejlesztési lehetőségeit a védelmi szféra szegmenseiben, valamint lehetőséget nyújtani a védelmi és kormányzati szféra részére szolgáltatást nyújtó cégeknek, hogy bemutassák legújabb eszközeiket, szolgáltatásaikat és erősítsék a szervezett tapasztalatcserét és kapcsolattartást a résztvevők között.

A konferencián képviseltette magát több szolgáltató, és technikai eszközöket gyártó, forgalmazó hazai és nemzetközi cég (ALCATEL, KAPSCH, ELBIT, SIEMENS, T-Systems, FerCom, SCI-NETWORK), a katonai szervezetek, a kormányzati és védelmi szféra képviselői, illetve más felsőoktatási intézmények. Az előadók plenáris ülésen mutatták be kutatási eredményeiket, amelyeket a konferencia szervezői a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem gondozásában, kiadványban is megjelentettek.

A konferencián fő szerepet kaptak a kommunikációs trendeknek megfelelően az új technológiák alkalmazási lehetőségei, a műholdas

kommunikáció szolgáltatásai, a WiMAX berendezések alkalmazhatósági vizsgálatai, valamint az információbiztonság egyes kérdései is. Az egész napos rendezvény végén a szervezők a támogatók által felajánlott termékekből tombolasorsolással értékes nyereményeket sorsoltak ki, és meghívták a résztvevőket a jubileumi "Kommunikáció-2009" nemzetközi szakmai tudományos konferenciára is.

*Dr. Rajnai Zoltán alezredes
tanszékvezető, egyetemi docens*

TANTEREM- ÉS HÍRADÓ MŰZEUM ÁTADÁS AZ EGYETEMEN

Kék baret teli folyosó várta virtuálisan a ma 164 éve született Puskás Tivadart, a híres magyar feltaláló-mérnököt az egyetem Híradó tanszékén. Ezen a napon ünnepelték ugyanis a híradó fegyvernem napját.

Az ünnepi megemlékezésre számos vendég érkezett, hiszen hagyománnyá vált, hogy a tanszék oktatói és hallgatói a fegyvernem napján vendégül látják

egykori munkatársaikat, tanáraikat, a Vezérkar és a híradócsapatok képviselőit, hogy számot adjon az elmúlt időszakban végzett munkáról, fejlesztési és kutatási eredményeiről. A mostani alkalom azonban ennél sokkal többet jelentett. Az egyetem egy bázisra

költözésével a korábbi két telephelyes tanszék technikai eszközeinek integrálásával egy új, két hírközpontot magában foglaló, rendszerszemléletű oktatási bázist alakítottak ki a tanszék oktatói a 41. épületben. Minden tekintetben új filozófiájú,

komplex hírrendszer alakult ki, amely lehetővé teszi a BSc és MSc képzésben résztvevő hallgatók egyidejű, ugyanakkor térben elkülönült, NATO-elvű gyakoroltatását a technikai eszközök komplex alkalmazásával.

Ezen a napon Horváth Ferenc dandártábornok, az MH Támogató Dandár parancsnoka, Szabó László

ezredes, a HM Informatikai és Információvédelmi főosztályvezető-helyettese, Vass Sándor ezredes, a HM Hadművelési és Kiképzési Főosztály Híradó Osztályának vezetője és kollégái, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület képviselői dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy vezetésével, a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot képviselő dr. Horváth László igazgató, és a tanszék egykori oktatói és munkatársai hallgathatták meg a Károlyi Krisztián 4. éves hallgató megemlékező beszédét és a tanszékvezető tájékoztató előadását.

A megemlékezés után a meghívott vendégek jelenlétében Vass Sándor ezredes a nemzeti szalag átvágásával átadta a tanszék tantermi bázisát és a Híradó Múzeumot, melyet a szaktantermekkel együtt a vendégek megtekinthettek.

A fegyvernem napját baráti beszélgetés zárta, ahol az egykori kollégák élményeiket, emlékeiket oszthatták meg a tanszék dolgozóival, hallgatóival.

*Dr. Rajnai Zoltán alezredes
tanszékvezető, egyetemi docens*

JUBILEUMI KIÁLLÍTÁS

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület 10. éves jubileuma alkalmából kiállításon mutattuk be az Egyesület életét, és a híradó szolgálat korábbi eszközeit.

vissza a képeken még szereplő, de sajnos már eltávozott bajtársainkra.

A hely adta lehetőségeket kihasználva az egyesületi munkát, a társadalmi kapcsolatokat, valamint a szabadidős és kirándulási programokat láthatta az érdeklődő.

A megnyitón megjelentek látható meghatottsággal emlékeztek az elmúlt évek történéseire, emlékeztek

A kiállított technikai eszközökről jólesően emlékeztek a jelenlévők, akik az aktív munkájukban sokat használták a kiállított eszközöket.

Érdekes színfoltja volt a kiállításnak a troposzféra állomást bemutató tabló, illetve a Puskás Technikumtól kapott amerikai rádióállomás, amit a

normandiai partraszálláskor ejtőernyővel dobtak le a francia ellenállás tagjainak.

A kiállítás megfelelően illeszkedett az Egyesület jubileumi rendezvényeinek sorában.

Majercsik Tibor nyá. alezredes

A RENESZÁNSZ ÉVÉT ÜNNEPELTÜK

2008. augusztus 29-én a Puskás Tivadar Távközlési Technikum immár hagyományos meghívása során egy nagyszerű és tanulságos tanévnnyitón vettünk részt. A tanévnnyitóra Visegrádon került sor. Egy nagyszerű hajókirándulás élményével és az időjárás kedvező ajándékával Egyesületünk sok tagja gazdagodott, budapestiek és vidékiek egyaránt. Az iskola tanári állománya egy nagyszerűen szervezett, történelmi visszatekintést mutatott be időseknek és fiataloknak. Az idegenvezetők, bemutatták Mátyás király palotáját, elmondva a palotában, a reneszánszkorban lezajlott eseményeket, a fiatalok által feltett kérdésekre szakszerű válaszokat adtak, amelyek nekünk időseknek is hasznos információként szolgáltak. Figyelmesen hallgattuk a palota építésének történetét, az egyes építészeti emlékekhez fűződő eseményeket. Megismerkedtünk az ott lezajló történelmi eseményekkel, amelyeknek a közelmúlt eseményei is részét képezték. Körül vezettek a Palotát övező kerteken, pihenőhelyeken, amelyek rendben tartására ma is nagy figyelmet fordítanak.

Élményt jelentett számunkra a diákok érdeklődése történelmi múltunk iránt, illetve hozzáértő kérdéseik. A palota megtekintése után a fiatalok és a vállalkozó idősök megtekintették a Salamon-tornyát, a többi idős barátaink pedig a jó időt kihasználva a helybéli vendéglátóhelyeken tartalmas beszélgetéseket folytattak. A tanévnnyitó és a műemlékek megtekintése után, visszaindulhattunk az iskola által bérelt Hunyadi sétahajón, ismét gyönyörködve a Duna-part csodálatos panorámáján, az épülő műtárgyak közvetlen megtekintésével gazdagodva érkeztünk Budapestre. Jóleső érzés volt tapasztalni vendéglátóink kitüntetett figyelmét irányunkban, de hasonló érzés volt tapasztalni az iskola tanulóinak fegyelmezettségét, amelynek megteremtője a tanári kar, és ezért mindannyiunk megbecsülését vívják ki immár sok éven át. Köszönet azért a szép napért, amellyel bennünket megajándékoztak, magunknak pedig hasonló élményeket kívánunk.

Havasi János nyá. ezredes

NEM VAGY EGYEDÜL

(özvegyek és egyedülálló idősök napja alkalmából)

*Nem vagy egyedül - mert körülvesz a világ,
Neked nyílik benne számtalan sok virág.
Átölel a természet, barátaid vannak,
Szobádból nyílik a napfényre az ablak.
Árnyék csak azért van, hogy éltesse a fényt,
A meleget adót, mi mozgat minden lényt.*

*Nem vagy egyedül - hisz embernek születted,
Társaid nélkül már rég nem léteznél.
Egymásra utalva - és élvezve a szépet,
A jót meglátni, ez ad teljes képet.
Örülni annak, mit kívánsz és megkapod,
Díszítve, szépítve, várva a holnapot.*

*Nem vagy egyedül - csak ha Te akarod,
Ha befelé fordulva töltöd el a napot
Bezárkózva s a fal felé fordulva,
Az élettől immár semmit sem akarva,
Kizárva mindent, mi örömet okozhat,
Szomorúan és félve, számolva napokat.*

*Nem vagy egyedül - ez csak Tőled függhet.
Ha akarod, Tied mindaz, mi éltet.
Vedd el magadnak, mi boldogságot adhat,
Napjaidnak értelmet és élményeket nyújthat.
Mi elmegy melletted, az már nem a Tiéd,
Hogy milyen jó is volt - mástól hallod hírét.*

*Nem vagy egyedül - hisz Veled még a család,
Fiad, lányod, unokád nyújtja feléd karját.
Közösségben élsz, minek részese vagy Magad,
Éltető ereje - az életnek - új értelmet adhat.
Sorsodban osztozik sok-sok társad veled,
Ha kezüket nyújtják, fogadd el s a Tied!*

*Nem vagy egyedül - bár úgy érzed, hogy ez van,
Ha hűséges társad első lett a sorban,
Ki élete végéig veled volt - jóban és rosszban,
De megelőzött - tovább él benned s a múltban.
Lehattél volna Te is, ki végleg elmegy az Első,
Akkor az Ő búcsúszava lett volna a végső.*

*Nem vagy egyedül - így magányos sem lehetsz,
Ha csak egy kicsit is szereted életed.
Ha Magad szereted, csak akkor tudsz szeretni Más.
Mi neked jól esik, másnak is jó, meglásd.*

*Padlóról felemel, ha tudsz jót adni,
És magad kész vagy mástól ezt fogadni.*

*Nem vagy egyedül - a sors ezt nem engedi.
Senki - az ÉLET törvényeit ki nem kerülheti -
Születés, élet, halál, e trió mi mindig együtt jár.
Ez olyan, mint ítéletkor a jó bírón a talár.
A trió első tagja mi tőled független, de tény,
És az biztos, hogy az életre születélt.*

*NEM VAGY EGYEDÜL - az életed a társad.
Becsüld meg, ő az, ki mindig csak melletted állhat.
Szeresd, és ő mindent megad Neked.
Ő az, ki kísér és fogja mindkét kezéd.
Megmutat minden szépet és jót,
Boldoggá akar tenni.
Adni szeretne Ő - csak el kell tőle venni.*

B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes

GÖDÖLLŐI KIRÁNDULÁS

2008. 10. 14-én látogatást tettünk a HM ARCOM Zrt. Elnök Vezérigazgatója Kucsera Mihály mk. ezredes bajtárs meghívásának eleget téve. Az időjárás is mellénk szegődött, mert gyönyörű időben volt részünk. Az üzem részéről csodálatos fogadtatást várt bennünket. A látogatás során az ezredes bajtárs tájékoztatott bennünket az általa vezetett üzem tevékenységéről. Élmény volt látni és hallani azt, ahogyan igyekeznek megfelelni a kor szellemének, elvárásainak. Az üzem több lábon

állását fémjelzi az a sokrétű tevékenység, amit a katonai megrendelések mellett a polgári élet számára végez. Szívesen hallgattuk a munkatársairól adott értékelését, megbecsülését. A tájékoztatón felvetett

kérdéseinkre részletesen válaszolt. Nehézségeikről és eredményeikről őszintén beszélt. A tájékoztató után meghívott bennünket egy ízletes ebédre, amelyet közösen jó hangulatban fogyasztottuk el.

Az ebéd után elvitt bennünket a máriabesenyői kegyhelyre, ahol egy jól képzett és bennünket örömmel fogadó idegenvezető részletesen tájékoztatott a kegyhely múltjáról. Megtudtuk, hogy a kegyhelyet a gödöllői Grassalkovich család építtette. Ezután részletesen bemutatta a templomot az alatta elhelyezett temetkezési helyet az ott nyugvó Grassalkovich család halottait.

A kegyhely meglátogatása után az ezredes bajtárs az ott lévő minden résztvevőt meghívott egy pohár miseborra, majd tőlünk elbúcsúzva a jövő évre is meghívott bennünket.

Hazatérésünk előtt elnökünk dr. Lindner Miklós altábornagy bajtárs megköszönte ezredes bajtársnak, az Egyesület irányába kifejezett előzékenységét és megbecsülését, és kérte a továbbiakban is támogatását. A résztvevők nevében őszinte köszönetét fejezte ki azért a szép napért, élményekért, amiben az üzem részesített bennünket.

Havasi János nyá. ezredes

NAGYOROSZI TALÁLKOZÓ

2008. május 7-én az ott működő Légvédelmi Tüzér Egyesület meghívására Nagyorosziba találkoztunk a BEOSZ közép-magyarországi régió klubjai és egyesületei tagjaival.

Az időjárás ugyan nem volt barátságos, de a fogadtatás és a baráti társaság az igen. A rendezők Csallóközi József és társai gondosan szervezték meg, és vezették le a találkozást. Egyesületünk tagjai annak ellenére, hogy a HM és BEOSZ Komáromba szerveztek országos találkozót, szép számmal vettek részt ezen a szép észak-magyarországi vidéken rendezett eseményen.

A találkozó programja nagyon szép volt. Itt mutatkozott be a nyugállományú katonazenészek obsitos nevet választott zenekara nívós műsorával. A találkozón részt vett a város polgármestere, és más civil és katonai vezető. Megkoszorúztuk a volt művelődési ház oldalán elhelyezett emléktáblát. A szervezők bemutatókat szerveztek, részt vehettünk az íjász bemutatón, sőt aki akart a kezébe vehette és lőhetett az íjjal.

A környék zene, ének és táncgyűjtései színvonalas műsoraikkal tisztelték meg a résztvevőket, bemutatva számos reneszánsz zeneművet. Megtekinthettük Dobai János nyá. alezredes bajtársunk történetíró nagyon színvonalas,

a Hunyadiak kora nevét viselő reneszánsz kiállítását, amely lenyűgöző volt tartalmában és formátumában is. Hiller István miniszter is az országban egyedülálló anyagnak minősítette.

A résztvevők közösen egy igen jó ízű ebéd elfogyasztása során hasznos beszélgetéseket folytatattak, és új barátságokat kötöttek. Egyesületünkkel volt dr. Horváth László igazgató úr elnökhelyettesünk is, aki részt vett tagjaink egy részének, helyszínre történő eljuttatásában és visszaszállításában is. A találkozó megrendezésében résztvevőktől búcsúzva tagjaink egy része vonattal jött haza, megcsodálva a Börzsönyben kanyargó vonatból látott panorámát.

A résztvevő tagjainkkal egyöntetűen úgy értékelhetjük ezt a találkozót, hogy az ilyen események növelik a nemzedékek kapcsolatainak erősítését és reméljük, hogy a jövőben is sor kerülhet hasonló eseményekre.

Havasi János nyá. ezredes

SUSA ISTVÁN EMLÉKÉRE

Susa István ezredes a ZMNE halottja, aki 32 évig volt a hadsereg tagja.

1953. március 1-jétől a Híradó Tiszti Iskola parancsnoka, 1956-tól az összevont Híradó és Műszaki Tiszti Iskola parancsnoka, 1957-től az Egyesített Tiszti Iskola híradó tan székének - irányító vezetője volt, nyugállományba helyezéséig, 1980-ig.

Mint munkáskádert a kommunista párt küldte a hadseregbe. 1948. április 15-én vonult be Várpalotára, a lövészászlóaljhoz. Fél évig részt vett az újonckiképzésben, majd szeptemberben bevonult a Kossuth Akadémiára. 1949 januárjában kiválasztották, hogy híradóként fog tanulni a Szovjetunióban. Különleges nyelvi előkészítő

tanfolyamon vett részt, közben 1949. július 17-én alhadnagyi rendfokozatban avatták.

A tanfolyam tovább folytatódott, matematika, fizika és orosz nyelv tanításával. Szeptember 7-én megházasodott. 1949. november 25-én elindultak Kijevbe.

A felmérő decemberi vizsgán a tanfolyam idejét félévvel meghosszabbítva, másfél évben határozták meg. Az eredményes tanulás végén államvizsga volt., amit kiválóra tett le. A vizsga után főhadnagyi lett.

Hazajövele után a híradó csoportfőnökségre került, a kiképzési osztályra. 1951. november 7-én századossá, 1952. november 7-én őrnaggyá léptették elő.

1953. március 1-jétől kinevezték a Híradó Tiszti Iskola parancsnokává. A képzésben változások történtek. Megszűnt a női tisztképzés, a tanulmányi időt pedig felemelték 3 évre. Bevezették a felvételi rendszert, a jelentkezést érettségihez kötötték. Susa Istvánt beiskolázták a katonai akadémia levelező tagozatára. 1954 novemberében alezredessé léptették elő. Személyi életében is változás történt. Megszületett második leánygyermek. Rendkívül jó sportoló volt. Sportpisztolyban I. osztályú versenyző, a tiszti röplabda csapat tagjaként részt vett a csapatsportban.

1956-ban összevonták a Híradó Tiszti Iskolát és a Műszaki Tiszti Iskolát. Az összevont iskola parancsnokává őt nevezték ki. Szentendrre költözés után röviddel kitört a forradalom. 1957. március 1-jén megalakult, az összes tiszti iskolát összevonva az Egyesített Fegyvernemi Tiszti Iskola Budapesten. (Ebben az évben, 50 év után szűnt meg az Üllői úton az elfoglalt épületekben a tisztképzés!) Az iskolán kialakított Híradó Tagozaton ő lett a vezető 1980-ig, nyugállományba helyezésegig. Szolgálatában közben a képzés többször átalakult, az iskola főiskola lett.

1957-ben befejezte a katonai akadémiát. 1969-ben egy évre ismét beiskolázták a Szovjetunióba, Leningrádba. 1974-ben megbízták a vietnami tiszti iskola technikai bővítésével. Tanszékén több olyan újítást vezetett be, amit később az egész iskola átvett (osztályfőnöki rendszer, a hallgatók tanszéki

alárendeltségbe helyezése, a technikai szolgálat irányítása, stb.). A híradó tanszéken képezték először külföldi hallgatókat.

1974-ben az ő vezetésével létrehozták a Híradó Múzeumot, ami leszűkítve, de még mindig létezik. 1969. április 4-én ezredes lett. A polgári életben több évtizedes tanácsstagi munkát végzett, a XI. kerületben. Mindkét leánya egyetemet végzett. Unokáit szerette, mindig mesélt róluk.

Nyugállományba helyezése után, amíg egészsége engedte, a Zalka-, majd a Bolyai Nyugdíjas Klub vezetője volt.

Több évtizedig dolgoztunk együtt, először, mint az alárendeltje, majd a nyugdíjas klubban a társa. Voltam vele Vietnamban, segítettem mindazon könyvek kiadásában, melynek kiötlője volt. A többször áthelyezett Híradó Múzeum berendezésében, majd áthelyezésében vettem részt segítségével.

Most, hogy már nincs közöttünk, szívesen emlékezem Rá. Élete tanulságos lehet részemre is.

Vörös Béla nyá. mk. ezredes

SZUSZÁN GYÖRGY **(1932 – 2008)**

Fájdalmas veszteség érte Egyesületünket. Példamutató munkás életének 76. évében tragikus hirtelenséggel 2008. október 15-én elhunyt Szuszán György nyá. ezredes Egyesületünk Ellenőrző Bizottságának elnöke, a MH. Híradó Szolgálatának kiemelkedő egyénisége.

Szuszán György – mindannyiunk Gyurija – a „Fényes Szellők” nemzedékéhez tartozott, azokhoz a tiszta szívű fiatalokhoz, akik a II. világháborút követően egy új Magyarország megteremtésben voltak érdekelték.

Az édesapát korán elvesztett fiú 1949-ben 17 évesen a haza hívó szavára önként bevonult a hadseregbe azzal a határozott céllal, hogy híradó tiszt lesz.

18 éves korában híradó tisztté avatták. Teljes katonai szolgálatát

a Híradó Szolgálat állományában töltötte. A híradó beosztások szinte egész skálájában kipróbálta magát.

Volt szakasz, század parancsnok, dolgozott különféle törzsekben. Hosszabb időt töltött az 5. Hadsereg és a Hátországvédelmi Parancsnokság törzsében.

A Posta Katonai Szolgálat főnökeként kitűnő munkakapcsolatokat épített ki a Magyar Honvédség és a Magyar Posta, illetve a MATÁV szervezetei között.

Valamennyi beosztásában példásan megállta a helyét.

Nyugállományba vonulását követően – fáradtságot nem ismerve – hatékony, lelkiismeretes társadalmi munkát végzett. Mint az Ellenőrző

Bizottság elnöke mindig, mindenkor számítani lehetett.

Megrendítő tragikus halálával családja a szerető családfő, Egyesületünk és a Híradó Szolgálat egyik

aktív, jól felkészült, segítőkész, tette kész tagját veszítette el.

Példás életének emléke velünk marad.

Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy

AZ 50 ÉVE AVATOTT HÍRADÓ TISZTEK TALÁLKOZÁSA

Hagyományunkhoz híven ez évben is megünnepeltük az 50 éve avatott híradó tisztjeinket. A Nemzetvédelmi Egyetem magáévá téve a nemes eseményt, mint az Egyesített Tiszti Iskola jogutódja lehetőséget adott arra, hogy ez a jubileumi ünnepség

majd színvonalas műsort hallgattak meg a Szentendrei Központi Tiszthelyettes Iskola Katonazenekarának előadásában. Ünnepségekön részt vett és jelenlétével megtisztelte a jubiléumokat dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy a Puskás

a résztvevő még élő tisztjeink számára felejthetetlen maradjon. A jeles napon az egyetem rektorának oktatási helyettese dr. Siposné Kertész Klára ezredes asszony köszöntötte a résztvevőket, és méltatta a félévszázad alatt végzett munkájukat, helytállásukat, amit tanúsítottak a Magyar Haderő fejlesztésében, katonáik honvédelmi nevelése érdekében. További életükben jó egészséget és boldogságot kívánt a jubiléumoknak. A résztvevők részéről Vadászi Tibor nyá. vezérőrnagy köszönte meg a Nemzetvédelmi Egyetem vezetői és a szervezők munkáját. A résztvevők közös ebéden vettek részt, majd az Egyetem főépülete előtti lépcsőn közös fénykép készült a jubiléumokról. Az ünnepség során a jubiléumok megkoszorúzták Zrínyi Miklós szobrát, majd minden fegyvernemi és szaktanszék vezető kíséretével megismerték az oktatási bázisokat és az újra avatott Híradó Múzeumot.

Délután az állománygyűlésen az ezredes asszony átadta minden résztvevőnek a jubileumi okleveleket,

Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület Elnöke, Koltai István nyá. ezredes a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatának Elnöke, dr. Rajnai Zoltán mk. alezredes, Híradó Tanszékvezető. Az említettek sok segítséget nyújtottak a jubileumi ünnepségeink rendszeres megtartásához. Az ünnepség jó hangulatban zajlott, alkalmat adott régi emlékek felidezésére a régi barátságok felélesztésére, megerősítésére. A résztvevők e találkozó létrehozásáért kifejezték örömeiket, és a szervezőktől kérték, hogy ezt a hagyományt folytassuk, mert úgy érzik, hogy ezek a találkozások erősítik őket is és a következő évfolyamokban végzetteket is abban a tudatban, hogy a katona közösségek megbecsült tagjainak tartják őket. Mi szervezők köszönetünket fejezzük ki az Egyetem Híradó Tanszéke minden tagjának azért a segítségért, amit nekünk nyújtottak, nélkülük e találkozók nem jöhetnének létre.

Havasi János nyá. ezredes

Ha valaki még nem ismeri: Németül beszélünk.

- *Mondja már Miska bácsi, hogy volt a háború alatt a németekkel?*

- *Hát azokkal nem lehetett szót érteni. Kacifántos nyelv az.*

Mert, hogy például? A levél, az Blatt. A hordó, az Fass. Azt hiszed, hogy a levélhordó az Blattfass? Ló...sz” Briefträger.

Bemegy Kovács szakaszvezető Zsitomirban a német katona otthonba, a Soldatenheimbe ebédelni. Leül egy asztalhoz. Jön egy német, kezét nyújt és megszólal: Malzeit” – Kovács felugrik, kezét nyújt, bemutatkozik: Kovács!

Másnap megismétlődik a jelenet? A német jön, - Malzeit. – Kovács felugrik, újra bemutatkozik, - Kovács. – Amikor már a harmadik nap is ugyanígy történik, Kovács otthon meséli a többieknek, hogy a lüke német minden nap bemutatkozik. – Hát mit mond? – Azt, hogy Malzeit! – Hát te tévedésben vagy, az nem bemutatkozik, hanem azt mondja, hogy: Jó étvágyat! Na erre Kovács másnap már megelőzi a németet, és mondja: Malzeit! – A német erre megszólal: Kovátsch!

Lászlai János nyá. alezredes

Puskás Híradó
a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
készült 150 példányban

Kiadja:

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

1143 Budapest, Stefánia út 34.

Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.

Felelős kiadó:

Dr. Lindner Miklós

Szerkesztő:

Amaczi Viktor

Olvasó szerkesztő:

Dr. Horváth László

Tipográfiai szerkesztő:

Hajzer György

Rovatvezetők:

Majercsik Tibor (szervezeti élet)

B. Nagy Péter (tudomány és technika)

Lászlai János (katonai múltunk)

Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)